

Університетські події

НАРОДЖУЄТЬСЯ

МУЗЕЙ

Негаразди нашого життя боляче вдарили по бібліотеках і, перш за все, наукових.

Наслідки цієї біди супільство відчує пізніше, коли зрозуміє, що одна з причин кризового стану науки й освіти — жалюгідне становище бібліотек. Гірко і прикро відчувати нам, бібліотекарям, як біднішають фонди Центральної наукової бібліотеки університету.

Це змушує колектив ЦНБ шукати шляхів поповнення фонду та його оптимальної організації з метою найкращого обслуговування читачів.

Попри всі труднощі сьогодення ми маємо думати про день майбутній, зміцнювати його підвальні, і, перш за все, зберегти для нащадків історію рідного університету.

Найвагоміша частина цієї історії — наукова спадщина вчених, сконцентрована у вічному джерелі знань — книзі. Ось чому вже декілька років мріяли ми про створення Музею праць учених ХДУ. Реалізація цієї

мрії стала можливою завдяки тому, що врешті з'явилось приміщення, яке ректорат надав ЦНБ.

Невелика затишна кімната. На стелажах книги, книги, книги... Цілій розсип імен учених ХДУ, що складали і складають славу і гордість не тільки вітчизняної, але і світової науки. Д. І. Багалій і М. А. Сумцов, І. І. Срезневський і О. О. Потебня, В. О. Стеклов і М. В. Ляпунов, А. М. Краснов і В. Я. Данилевський. А ось праці тих, хто ще недавно був з нами, — М. П. Барабашов та І. М. Буланкін, К. Д. Синельников і А. К. Вальтер, Л. Д. Ландау і І. М. Лівшиць, Т. Д. Страхов і М. А. Ізмайліов...

Але вже наші сучасники, ті, хто сьогодні піднімаються на кафедри великих лекційних аудиторій, плідно працюють у наукових лабораторіях, продовжуючи славні традиції університетської науки, — О. В. Погорелов і І. Є. Тарапов, О. І. Ахізер, І. І. Залюбовський та Е. П. Нечипоренко, В. П.

Макридін, В. Г. Шахbazov і багато-багато інших.

Із стін цього, поки що мініатюрного музею, дивляться на нас такі знайомі, майже рідні обличчя. І не покидає думка найстарішому вітчизняному університетові є ким і чим пишатись. Ми вважаємо, що концентрація дробу наших учених в єдиному, відкритому для читачів зібрани, даст змогу научно показати в усьому обсязі і величі розвиток університетської науки, окрім наукових школ та вчених. Створюючи музей, ми думали ще про одну важливу його місію — виховану. Як скарбниця інтелектуального багатства університету він даст змогу студентам, молодим науковцям відчути себе нащадками великих учителів. Пройдуть роки, і на полицях музею поряд із працями славетних учених стануть книги сьогоднішніх студентів, талановитих продовжувачів наукових пошукув. Кращого місця для такого Музею, ніж ЦНБ, не знайти. Саме в її залах написано багато наукових праць, сторінок дисертаций. Саме тут і мають бути зібрані як музейні експонати ці свідки пілдної наукової роботи наших читачів. Тільки бібліотекарі, досвідчені і чуйні, спроможні зібрати, науково обробити та систематизувати книги, надійно зберегти закладений у них віковий досвід для приїдешніх поколінь.

За останні роки працею бібліографів у фонд музею зібрано більше двох

тисяч примірників. Це монографії, підручники, навчальні посібники, збірники, наукові періодичні видання, автореферати дисертацій, захищених у ХДУ. Багато книг з автографами відомих учених. У них — велика любов до своєї альма матері, слова вдячності Центральній науковій.

Окрім частину фонду музею становлять фотодокументи. Сотні фотографій фундаторів університетської науки та наших сучасників, фотографії, пов'язані з університетом у різні роки його діяльності, студенським життям, його святыми і буднями — все це скарби нашої історії. Багато їх ще на кафедрах, в архівах. Усі вони мають бути зібрані в єдиний фонд, упорядкований і систематизований для подальшого активного життя в історичних дослідженнях, експозиціях, стендах. Гадаю, що і студентам цікаво було б побачити на сторінках багатотиражки університетське життя в ретроспекції, — воно, думаю, було не таким уже поганим.

Колектив бібліотеки робить все для поповнення фонду музею. Але самих наших зусиль для цього замало. Поки що у фонді немає значної кількості монографій учених ХДУ різних років видань. Ми розуміємо, що без допомоги громадськості, вчених нам не реалізувати свою мрію. Ось чому:

— ми звертаємося до наукових колективів з проханням зробити свій внесок у формування фонду

музею публікаціями вчених за попередні роки, а також створити умови, за яких жодна монографія, підручник за поточний період не минула б свого місця у фонді. І ще одне. Як правило, наші кафедри — організатори різних наукових конференцій, симпозіумів. Видані невеликими тиражами, а зараз є й на комерційних засадах, тези доповідей цих наукових форумів швидко розходяться і стають недосяжними. Передати 1-2 примірники цих матеріалів у фонд музею — почесний обов'язок кожної кафедри — організатора;

— ми звертаємося до всіх науковців з проханням передати у фонд музею свої видання і, перш за все, монографії, підручники. Будемо раді побачити на їх сторінках автографи. До нас уже стали надходити ретельно підібрані, зблоковані у своєрідні «конвалюти» добірки матеріалів, пов'язані з науковою, методичною, громадською діяльністю окремих учених. Науковці, студенти вже зараз можуть користуватись фондами Музею праць учених.

Сподіваємося, що наше звернення знайде відгук серед наукової громадськості, яка завжди чуйно реагувала на потреби рідної бібліотеки. Університет завжди був не тільки науковим центром, але й центром справжньої духовності, всіх найкращих засад. Музей праць учених ХДУ стане дарунком університетові до 190-річчя його заснування.

Н. БЕРЕЗЮК,
бібліограф ЦНБ.

ХАРКІВСЬКА
УНІВЕРСИТЕТ

ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКА ГАЗЕТА

Газета видається з 1927 р.

№ 5 [3621]

Вівторок 2 березня 1993 р.

Ціна 5 купонів.